

De Sumatra Post

Versijnt dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd.
Abonnementsprijs per kwartaal (Medan) f 5.—, (Ned. Indië) f 6.25,
(Buitenland) f 10.—
Men abonneert zich voor volle kwartalen. Abonnementsgelden zijn bij
voorschot te voldoen.

Uitgegeven en gedrukt door:
N. V. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ v/h VAREKAMP & Co., MEDAN
Hoofdredacteur: A. P. A. BESNARD.
Tel. Nos: Redactie 1600, Huis Hoofdredacteur 293,
Administratie 1600, Huis 470
Kantoor te Amsterdam (C): Singel 259, Telefoon No. 32303.

ADVERTENTIE-TARIEF.
Prijs per regel f 0.35, met een minimum van 10 regels. Plaatsing
binnensijde eerste blad f 0.70 per regel.
Advertentiën moeten vooruit betaald worden.

AANTEKENINGEN

Henri de Groot.

Henri Polak was 'een jongen, waar wat zat en toen hij diamantwerker werd, werd het al spoedig duidelijk, dat het daarbij niet zou blijven.

Hij werd van alles, en van het beste, voorzitter van den diamantwerkersbond, journalist en wat nog erger is lid van de tweede Kamer.

Lid van de Eerste Kamer werd hij ook, maar nog hooger klom hij op de maatschappelijke ladder. Hij bleek geknipt te zijn voor scheidsrechten.

En hoe getapt hij in deze wereld was, bleek wel uit het feit, dat men hem niet alleen doctor honoris causa van de Amsterdamse Universiteit maakte, maar zelfs lid van den Gemeenteraad van Laren.

Daar in Laren groeide zijn ziel, zoals in dit land gebruikelijk is, ontzaglijk uit en nu ontpopte hij zich tot een pleitbezorger voor het behoud van natuurschoon en van de zoet gevoelde Nederlandsche sprake.

Men ziet, Polak is op 's werelds schouwtooneel een artist met een groot aantal nummers en echte variëte-man.

Maar we hadden het nu eenmaal, op hem, wij mochten Polak allemaal, hij was als sociaal democraat geheel en al mak geworpen en hij at uit de hand.

Hij had een prettige aangename manier van literair en politiek ten strijde te trekken en zoo kwamen wij er toe, hem zelfs voor een verstandig man te houden, die contrasteerend paste in de vriendelijke woonstede Huize „De Heidaal,” in een gebied waar de inboorlingen, zooals bekend is zich onderscheiden door hun lange haren en onbegrepen zielen.

Daar was Henri een derl weinig rechtvaardigen in zijn soort, zijn bol een oase van gezond verstand. Hij had een aardig huis, een hekel aan stoomtrampen en Germanismen en verder alles, wat hij maar kon wenschen, behalve dan een lintje, dat hem zeker ten derl zou vallen, zoodra de partij nog een tikje burgerlijker werd.

Maar Henri was nog niet tevreden. Hij wilde ook een held honoris causa worden en daar kwam een schoone gelegenheid, toen eenige honderden van zijn partijgenooten in Oostenrijk zich werkelijk als kerels verdedigden.

Toen besteed hij het spreekgestoelte en sprak gevleugelde woorden: Er is vreugde, „zoo sprak hij, „in de harten van alle socialisten, omdat onze broeders daarginds het niet bij woorden hebben gelaten, doch geweld tegen geweld stelden.

Tot nu toe bestreden wij het fascisme op papier, doch mocht het macht worden, dan zullen wij den strijd ook in anderen vorm aanvaarden en dan zal ons voorbeeld zijn niet Duitschland doch Weenen.”

„Dat zijn ijsselijke woorden, maar zij klinken levensmoedig, en wij zouden zeggen: „bravo Henri, kaerel van ons hart, held van diamant, zeg het nog eens!”

Maar dan als er Dorniers boven je vliegen beladen met bommen.

Wij denken echter, dat Henri het al het er op aan komt, toch wel een beetje zoij de van zich zelf zal vinden. Bovendien, h de boven de jaren en wie zal er dan voortaan over het Gooi schrijven?

DE HERZIENE B.B.L.

Bezuiniging over het kalenderjaar van 19.3 miljoen.

EEN ANDERE HERZIENING NIET UITGESLOTEN.

Bezoldigingscommissie tot toetsen op leemten en fouten.

DE H. B. B. L. IS SYNTHETISCH.

Batavia, 16 Febr. (Aneta). Mr. van Buuren die de debatten in eersten termijn in den Volkaraad over de Herziene B. B. L. beantwoordde, sloot zich namens de regering aan bij den heer Feulleateau de Bruyn, waar deze de salarisvoorstellen kenschetste als een eerlijke poging tot sociale rechtvaardigheid.

De bezoldigingen welke zich voor de groote massa van landsdienaren te ver verwijderden van het gemeenschappelijk volksinkomen gaan tegen de maatschappelijke ontwikkeling in. Bezuiniging zal moeten worden verkregen zoowel langs organisatorischen weg als door soberder opzet van de personeelsformatie, soberder zoowel in omvang als in kwaliteit. Indien de individueele salarissen worden ontzien, volgt een intenser leed door ontslag en wachtgeldstelling.

Momenteel bedraagt het totaal der nominale salarissen 220.5 miljoen gulden. n. 154 miljoen voor de A. B. en C. schalers, 26.5 miljoen voor de militaire landsdienaren, 26.5 miljoen voor ambtenaren op hulp- of bijzondere regelingen aangesteld en 2 miljoen voor de z.g. letterschalen.

De Herziene B. B. L. kort hierop 48.6 miljoen per jaar. Aangezien reeds 32.8 miljoen gekort is, zou de Herziene B. B. L. een verdere bezuiniging van 15.8 miljoen opleveren, te vermeerderen met extra-bezuinigingen te verkrijgen uit voorgestelde overgangmaatregelen, welke moeilijk te becijferen zijn. Naar schatting bedragen deze 3.5 miljoen gulden per jaar, zoodat de Herziene B. B. L. over het kalenderjaar een verder bezuiniging zou geven van 15.8 miljoen of in totaal 19.3 miljoen gulden. Het vroeger genoemde bedrag van 18 miljoen berust op een rekenfout.

De teruggang der verschillende schalen.

De Herziene B. B. L. beteekent voor de A—schalers een gemiddelde achteruitgang met 30.26 pct. op hun nominale salarissen voor de B—schalers een gemiddelde achteruitgang van 32.99 pct. en voor de C—schalers een gemiddelde achteruitgang van 31.23 pct.

Mr. Van Buuren gaf toe dat hierin verdisconteerd zijn individueele kortingen, welke b.v. voor goeroe bantoes tot 50 ad 60 pct. kunnen gaan. Hier komt echter een overgangmaatregel (niemand wordt voorloopig meer den 25 pct. op zijn nominaal salaris gekort) te hulp.

Unificatiebeginsel overkort gehandhaafd.

De regering handhaaft overkort haar unificatiebeginsel (dat gelijke betrekkingen ongeacht den landaard der bekleeders gelijk worden gehonoreerd) zooals dat den grondslag van de oude B. B. L. vormde.

De opvatting dat de Herziene B. B. L. evenals de B. B. L. na de geboorte onmiddellijk tot ondergang gedoemd is, is voor de regering onaanvaardbaar.

De eisch tot soberheid moet ten volle meespreken.

De aanspraken van importkrachten op een levenswijze welke uitgaat boven die welke de regering en het moederland zouden hebben, kunnen niet door de regering worden gehonoreerd

Geen emigratiepremie.

Het toekennen van een emigratiepremie is niet juist. Het mag geen opoffering worden genoemd op jeugdigen leeftijd een zelfstandige betrekking te aanvaarden en mede te werken aan een grootsche cultuurtaak. Voor sommige academici zijn de aanvangssalarissen wellicht toch wat aan

den lagen kant. Hiermede zal zoo noodig rekening worden gehouden, evenals met een soortgelijke omstandigheid voor jonge officieren.

Het land voert geen markt-politiek ten aanzien van de bezoldigingen van haar personeel.

Nadere herziening niet uitgesloten.

De regering heeft geen bezwaar, dat een objectieve instantie zoonodig de Herziene B. B. L. op bepaalde punten (zooals deze door een eveneens objectieve salariscommissie zijn ontworpen) nader herzielt.

De rang van Patih gelijk stellen met de rang van hoofdamtenaar is niet gemotiveerd.

Wellicht vertoont het salarisschema voor de laagste onderwijzers, schoolopziemers etc. eenige leemten. De regering zal zich ter zake, na voorlichting, nader beraden.

De praktijk heeft bewezen, dat diploma-waardeering uitgaat van een onjuiste veronderstelling; zij is geen reële basis voor een bezoldigingsstelsel.

De regering overweegt wijziging van artikel 4 van de Herziene B. B. L. om een overgang naar de volgbetrekkingen op een iets gunstiger basis te doen plaats hebben.

Geen huwelijken beseden de 18 jaar

Ten aanzien van de jeugdsalarissen merkt spr. op, dat het niet op den weg der regering ligt om huwel. ken beneden de 18-jarigen leeftijd aan te moedigen.

De regering voelt het aan, dat teruggang van de kindertoelage, een extralaat beteekent. De regering zal doen wat zij kan, maar moet zich met het oog op de financiële consequenties voorbehouden tot hoever hieraan kan worden tegemoet gekomen.

Bij een sterke wijziging van het prijzeniveau (als gevolg van een eventueel loslaten van den gouden standaard) zou de regering zeer spoedig zoodanige voorzieningen voor de ambtenaars-salarissen treffen, als door den toestand wordt geëischt. Het automatisch inschakelen van index cijfers als grondslag van alsdan te nemen maatregelen wordt niet juist geacht.

Bezoldigingscommissie.

Een in te stellen bezoldigingscommissie zal direct na invoering van de Herziene B. B. L. deze op leemten, en fouten hebben te toetsen. De regering verwacht dat deze commissie daarmede ik elk geval dit jaar gereed zal zijn.

Naar het oordeel der regering is de salariscommissie op bevredigende wijze tegemoet gekomen aan de wenschen van het officierencorps. Waar de regering zich echter bereid verklaart sterk verlaagde aanvangssalarissen opnieuw in overweging te nemen, zullen daarbij uiteraard ook de aanvangssalarissen van officieren en de eindsalarissen van kapiteins betrokken zijn.

Salarissen van onderofficieren.

De regering is van oordeel, dat de werkring van onderofficieren belangrijk verschilt van die van het middelbaar politiepneel. In de salarissen der onderofficieren is ondanks den nood der tijden een belangrijke relatieve verbetering gebracht, zoodat gemeend wordt, dat ontstemming in de betrokken kringen ongerechtvaardigd is.

Mr. van Buuren eindigde met erop te wijzen, dat de B. B. L. analytisch (doordat zij diversiteit der levensomstandigheden vooropstelde) doch de Herziene B. B. L. synthetisch is, omdat deze gebaseerd is op de bestaande verhoudingen en elke schijn van bevoorrechtiging van bepaalde groepen geëlimineerd is.

„Lang heeft weerklonken dat de Herziene B. B. L. speciaal een zwaren slag zou beteekenen voor de Indische groep; niets is minder waar. De regering hoopt alle groepen, hoe verscheiden naar belangen, zullen willen erkennen, dat de Herziene B. B. L. een oplossing is in de bestaande uiterst moeilijke omstandigheden en een voorwaarde voor een geleidelijke toepassing aan de eischen der toekomst.”

De nieuwe Fransche regering.

DOUMERGUE IN DE KAMER TOEGEJUICHT.

Motie van vertrouwen aangenomen.

Parijs, 15 Febr. (Aneta Reuter). De geheele Kamer behalve de communistische leden, stond op en begroette premier Doumergue met gejuich, toen deze de Kamer binnentrad. De door hem voorgelezen regeringsverklaring werd zinn voor zijn toegejuicht.

Een soortgelijke warme ontvangst viel de regeringsverklaring in den Senaat ten deel, alwaar zij werd voorgelezen door den minister van Justitie Chéron.

De Kamer nam met 402 stemmen voor, 125 tegen en 68 blanco een motie van vertrouwen in de regering aan.

De regerings verklaring.

Parijs, 15 Febr. (Aneta Reuter). De verklaring van de nieuwe regering welke in zeer sombere bewoordingen gesteld is, doet een beroep op samenwerking en een wapenstilstand tusschen de verschillende partijen, opdat de dringende taak het brengen van gerechtigheid kan worden volbracht, welke zal vergezeld gaan van een moreele zuivering.

De verklaring legt den nadruk op de noodzaak van een sluitende begroting en van een stabiele valuta als inleiding van het economisch herstel en bestrijding der werkloosheid. Binnenlandsche rust is noodzakelijk voor het nemen van doeltreffende maatregelen om het land voor gevaarlijke verrassingen te bewaren.

Radicalen steunen Doumergue.

De Radicalen besloten premier Doumergue te steunen, ofschoon het mogelijk is

dat enkele hunner blanco zullen stemmen zoodat de regering bij het stellen van een motie van vertrouwen van een goede meerderheid verzekerd is.

Premier Doumergue dringt er op aan dat de stemming over de begroting voor 1 Maart moet plaats vinden.

Het tooneel buiten de Kamer was van opvallende tegenstelling met verleden week. Er waren slechts 6 extra-politie-mannen aanwezig.

De Arbeiderspers en Oostenrijk.

DR. H. POLAK ZEGT DAT WEENZAL WORDEN GEVOLGD.

Vreugde in de harten van alle Socialisten Den Haag, 15 Febr. (Aneta). De „Arbeiderspers” legt zeer groote belangstelling aan den dag in verband met de gebeugtenissen in Weenen en publiceert o.a. een rede door dr. Henri Polak voor den Nederlandschen Algemeenen Diamantbewerders Bond gehouden, waarin hij o.a. verklaarde:

Niemand kent den afloop, maar in ieder geval is er vreugde in de harten van alle socialisten, dat de Oostenrijksche sociaal democraten het niet bij woorden hebben gelaten, doch geweld tegenover geweld stelden.

Spr. sprak de vurige wensch uit, dat het hen moge gelukken het geweld te breken en een vrije, schoone toekomst voor het land te verzekeren.

„Tot nu toe bestreden wij het Fascisme op papier, doch mocht het macht worden dan zullen wij den strijd ook in anderen vorm accepteren en dan zal ons voorbeeld zijn niet Duitschland doch Weenen.”

De burgeroorlog in Oostenrijk

DE LAATSTE SOCIALISTISCHE BOLWERKEN VERDELGD

VERTWIJFELDE BENDEN IN DE MOERASSEN VERSPREID.

HET ZAKENLEVEN TE WEENEN NORMAAL.

Ook uit de provincies geruststellende berichten.

Weenen, 15 Febr. (Aneta Reuter). Wussel, de socialistische brandweercorpscommandant van Florisdorf, die Woensdagavond ter dood veroordeeld werd, is hedenacht om kwart voor eenen opgehangen.

Hedenmorgen om 2 uur trokken de sociaal-democraten uit Florisdorf terug naar den Goethehof, een blok arbeiderswoningen aan den Donau in Noord Weenen. De Goethehof werd door de regeringstroepen gebombardeerd, waardoor de naburige fabrieken, café's en gasleidingen in brand vlogen.

Bij het aanbreken van den dag werd het regeringsoffensief met volle kracht opnieuw ingezet met geweer- en machinegeweervuur langs de linie Kagran-Stadlauf waarheen de rebellen uit den Goethehof vluchtten waren en dat een vreeselijk beeld van vernieling vertoont.

De rebellen werden vervolgens gedwongen achtereenvolgens verschillende posities te ontruimen, waarna zij na een korte schermutseling bij het Lombarmoe-ras in de omringende bosschen verdwenen. Er worden nog vrije ernstige gevechten geleverd op de beboste hellingen, waar de Schutzbundler zich verdedigen. Zij zijn nog steeds voorzien van machinegeweren en munitie.

Ten Westen van Linz vinden nog enkele gevechten plaats, doch de stad zelf is rustig. Het is niet waarschijnlijk, dat de rebellen het nog veel langer kunnen uithouden, daar de munitie-voorraad beperkt is.

Weenen, 15 Febr. (Aneta Reuter). Later De confiscatie van eigendommen der Socialistische partij is begonnen, 64 Districts raden in opper-Oostenrijk met een socialistische meerderheid zijn ontbonden.

Het aantal doden wordt op ongeveer 800 geraamd, inclusief manschappen van de regeringstroepen, socialisten en bijongeluk gedode burgers.

Het verzet in geheel Oostenrijk schijnt gebroken.

Weenen, 15 Febr. (Aneta Reuter). De heftige tegenstand der rebellen in de groote massieve blokken flatwoningen wordt semi-officieel toegeschreven aan het feit, dat deze waarschijnlijk oorspronkelijk gebouwd zijn om als socialistische forten dienst te doen en voorzien zijn van onderaardsche uitgangen.

De uit de hoofdstad voerende wegen leveren een realistisch oorlogsbeeld op. Overal ziet men soldaten, opgestelde batterijen, machinegeweerafdeelingen voorbijrijdend in vrachtauto's, veldkeukens, ambulances, terwijl idereen om de 50 meter door patrouilles wordt aangehouden, waarbij de passanten worden onderzocht en voortuigen doorzocht.

Laatste tegenstand in de Laboumoerassen.

Weenen, 15 Febr. (Aneta Reuter). Later, Vertwijfelde en verspreide socialistische benden in de Laboumoerassen aan gemezijde van den Donau schijnen de eenige overlevenden van den opstand in Weenen.

Voor de eerste maal sinds Maandag is heden in het centrum van de stad geen schot gehoord. Het zakenleven is normaal hervat.

Dezelfde berichten komen binnen van de provincies in opper-Oostenrijk alwaar de regeringstroepen den toestand geheel meester zijn.

Te Linz is het normale leven hersteld, te Steyr is de socialistische oppositie gebroken, terwijl de socialisten die Eben-see bezet hielden, bij het naderen der militairen van de vlucht sloegen.

In Stiermarken wierpen 400 volgelingen van den revolutionair Koloman Wallisch die in de bosschen nabij Bruck heftigen tegenstand boden, de wapens neer en vluchten uit elkaar, terwijl Wallisch zelf naar Joegoslavie uitgeweken is.

GROENBEMESTERS ZADEN

VRAAGT OFFERTE BIJ DE 366

N. V. BORNEO SUMATRA HANDEL MAATSCHAPPIJ TEL. 999 MEDAN.

ARCHIPEL

Van een luitenant en 3 Jannen.

„BEWIJS EERST, DAT JE LUITENANT BENT.”

Den corr. aan het Nieuws in Bandoeng bericht van zijn blad:

In Juli vorig jaar was de afdeling ordonnans wielrijders uit Weltevreden op meerdaagsche oefening in Djokja.

Op een Zondag-morgen omstreeks 4 uur moest de afdeling aftrappen van Djokja naar Magelang. De drie hoofdpersonen van het nachtelijk avontuur, dat Vrijdag-morgen jl. den Krijgsraad te Tjimahi eenige wijken vroolijke uren bezorgde, de fuseliers Meulenberg, Pas en Lassen, maakten zich van de hoofdgroep los en bleven achter omdat één hunner een lekken band kreeg. Na de reparatie werd er een flinke spurt ingezet, om het hoofdpeloton in te halen.

O, die verblindende lichten... Nu kent ieder, die in den avond wegens van de wegen gebruik heeft gemaakt, de ellende van verblindende autolichten.

En het was volkomen te begrijpen, dat onze drie Jannen, die toch al te laat waren, prachtig geladen waren toen zij chateaufuseliers twee auto's tegenkwamen, die met vol-verblindende lichten reden, vooral daar deze auto's te veel rechts van den weg hielden, zoodat onze Jannen gedwongen waren, amper op den berm te fietsen.

De derde auto maakte het nog bonter. Ook hier vol-verblindende lichten, terwijl de wagen vrijwel op het rechter-wegdeel reed. Fuselier Pas had een elektrische lantaarntje bij zich, en knipte deze uit en aan, daarmee beoogend den chauffeur te beduiden, dat-ie zijn lichten moest tempen. Deze scheen daaraan echter niet te denken, en toen fuselier Meulenberg, doordat hij geheel moest uitwijken, kwam te vallen in een hoop steenen....., was de maat vol.

Wat Meulenberg zei, werd niet bekend, maar het zal wel geen salon taal geweest zijn. Hij deed het volgende: hij zette zijn fiets tegen den berm, raapte een steen op en begon te slaan, want de steenkogel had doel getroffen.

Fuselier Meulenberg rende driftig naar de auto, en vertelde den (Europeeschen) taxi-chauffeur eens ongezouten de waarheid, hem vragend of ie voor den donder ongelukken moest veroorzaken met die verblindende lichten, of hij de teekens van fuselier Pas niet gezien had.

De chauffeur antwoordde, dat hij, rijdend op een buitenweg, met verblindende lichten mocht rijden, en de woordenwisseling werd heftig voortgezet, waarbij fuselier Meulenberg den chauffeur „met een hard voorwerp“ een klap op diens linker hovenarm toediende. Wat dat harde voorwerp was geweest, kwam niet vast te staan. De chauffeur had het zien glinsten in de Egyptische duis ternis, en uitgeroepen: „Luitenant, ze hebben me met den klewang geslagen.“ Maar fuselier Meulenberg en zijn beide medebeklaagden, die zich vervolgens bij hem gevoegd hadden, bevestigden eenstemmig, dat zulks niet waar kon zijn. Want Meulenberg's klewang lag nog aan diens achtergelaten rijwiel bevestigd; dus kon M. den chauffeur hoogstens een klap met de handoude gedragen karabijn verkocht hebben. De klap kon dus evenmin hard zijn aangekomen.

Ik ben luitenant W. uit Magelang. Op het lawaai was eerst een bejaard heer uit de auto gestapt, doch die had niets gezegd. Hij werd gevolgd door een jongeren persoon, die gezegd had: „Ja, ik ben luitenant W. uit Magelang, geve jullie de namen en stamboeknummer maar eens op.“

Op de pertinente vraag, of deze heer zich als luitenant bekend had gemaakt, verklaarde beklagde Meulenberg, die het eerst onder het mes kwam, dat niet meer te weten. Hem had de betrokken heer niet gelast, naam en stamboeknummer op te geven. Of hij de beide anderen had gelast, wist bek. M. niet: dat had hij niet gehoord.

Pas zei echter tegen den heer: Dat moet je maar eert eens kunnen bewijzen, laat je papieren zien“ of iets van dien aard, terwijl Lassen opmerkte, dat hij zich niet verplicht achtte, aan een in burger gekleed persoon zijn naam en stamboeknummer op te geven.

Pas en Lassen, die Meulenberg er telkens van weerhouden hadden den chauffeur te lijf te gaan, hadden zich daarna op hun fietsen verwijderd. Meulenberg deed even zoe en dat was voorloopig het einde van dit nachtelijk gebeuren. De jonge meneer, die inderdaad de 2de luitenant der infanterie W. uit Magelang was, wilde de drie Jannen eerst nog achterna gaan, maar daar had de taxi-chauffeur bezwaren tegen, aangezien hij niet voldoende benzine had en bovendien een vrachttje te Djokja wachtte. Dus zette luitenant W., die vergezeld was van zijn vader en twee zusters, den rit naar Djokja voort, om aldaar de zaak aan te geven. Eenige dagen later kwam hij op het spoor der drie Jannen, die hij in de gymnasiekleeds van de kaderschool aantrof.

„Hebben jullie Zondagmorgen op weg naar Magelang een avontuurje gehad?“ had luitenant W. gevraagd, en een der Jannen had geantwoord: „Nou, wat U een avontuurje noemt“. Vervolgens hadden zij erkend, dat zij het waren geweest, en er was regelmatig werk van de zaak gemaakt.

„Onvoldoende militair opgetreden“. Bekl. Meulenberg herhaalde zijne verklaring tijdens het voor-onderzoek, dat de jonge heer van de auto, de „burger“, onvoldoende militair was opgetreden. In

dien diens optreden anders ware geweest, zou bij bekl. geen twijfel bestaan hebben, „maar zoe dat elk in burger gekleed persoon mij wel aanhouden“.

Op de categorische vraag van den auditeur, of de luitenant zich al dan niet bekend had gemaakt, bleef bekl. Meulenberg eerst het antwoord schuldig, om het vervolgens te houden op „toen niet“.....

Ik dacht dat hij ons maar voor den gek wou houden....

Beklaagde Pas, vervolgens verhoord, was zich van geenerlei schuld bewust. De „burger“ had geen enkel woord tot hem gericht, hem ook niets gelast, en hij had niet met steenen gegooid.

De tweede heer, die uit de auto was gestapt, had gezegd: „Ik ben luitenant W. uit Magelang, geve jullie je naam en stamboeknummer op“. Dit was gezegd geworden; niet op een bevelenden, doch gewonen toon, en voorts had de „burger“ niet bevolen, de houding aan te nemen.

Hij had bekl. erg jong gekeken, een jaar of zestien....., en dit had bekl. versterkt in dien overtuiging, niet met een officier te doen te hebben. Bekl. had van de woorden van den „burger“ niet den indruk van eene lastgeving, doch van een vraag gekregen. Lassen had nog gezegd, dat iedereen dat wel kon vragen. Bekl. had gedacht, dat die jonge meneer hem voor den gek had willen houden, en deze indruk was versterkt, toen Lassen, nadat ze weer op hun fietsen waren gestapt en doorgereeden, verteld had, dat die „burger“ tot hem had gezegd: „Mijnheer, wilt U alstublieft Uw naam en stamboeknummer opgeven?“.....

„Mijnheer, mag ik toch....“ Ook beklagde Lassen persisteerde bij zijne verklaring, zich absoluut niet bewust te zijn geweest, met een meerdere te doen te hebben. Bovendien had die in burger gekleede persoon niet gelast.

Later, in den loop der woordenwisseling had deze persoon gezegd: Mijnheer, mag ik toch alstublieft Uw naam en stamboeknummer weten?

Welke officier zou mij nu met mijnheer aanspreken?“ merkte bekl. op „Een echte officier zou mij gelast hebben, ik heb geen enkel moment het idee gehad met een officier te doen te hebben.“

Het leek den auditeur toch al zeer onwaarschijnlijk, dat die meneer bekl. Lassen zou hebben aangesproken zoodat deze verklaarde. Geen der beide andere beklagden had het trouwens gehoord. Eerst had die persoon gesproken op bevelenden toon en later aldus? „Dat is gezwa van je“, meende Mr. Van Maanen, „je schijnt van deze zaak een grapje te willen maken“.

Bekl. ontkende, grappig te willen zijn, en persisteerde bij de betrokken verklaring....

Des luitnants verklaring. Voorgelezen werd de verklaring van getuige W., 2de luitenant te Magelang, oud 25 jaar.

President Mr. Van Apeldoorn: „Nou, dat is toch wel een groot verschil he, 16 of 25 jaar.“

Beklaagde Pas: „Nou, president, dan ziet die luitenant er wel erg jong uit, en het was donker.“

Op de vraag van den officier commissaris, of getuige uitdrukkelijk gelast had dan wel verzocht, had get. geantwoord, precies te hebben gezegd: „Geef je naam en stamboeknummer op“.

Als Meulenberg een normaal gehoor had, had hij het zeker moeten verstaan. De lastgeving was tot alle drie gericht geweest: get. was voor hen gaan staan en had toen de genoemde woorden gezegd.

Get. gaf toe, dat een militair zijn naam en stamboeknummer niet aan iedereen moet opgeven, maar aangezien get. zich als officier bekend had gemaakt, had men eene uitzondering op den regel moeten maken.

Dat hij de tirade van „Mijnheer, wilt U alstublieft“ of „Mijnheer, mag ik alstublieft“ zou hebben gebruikt, verklaarde get. luitenant W. ten eenenmale uitgesloten.

Op de vraag van den officier commissaris, waarom hij zijne lastgeving niet uitdrukkelijk had herhaald en de drie Jannen niet had gelast, de houding aan te nemen, had luitenant W. geantwoord, tweemaal te hebben gelast, voor zoover hij zich kon herinneren; daar hij niet in uniform gekleed was geweest, had hij beklagden niet bevolen, de houding aan te nemen. Immers, eerbewijzen behoeven alleen te worden gebracht als de meerdere in uniform is.

Getuige verklaarde zich er van overtuigd, zich als officier te hebben gedragen, en dat ook beklagden wisten, met een officier te doen te hebben, kor o.m. daaruit bijkien, dat zij gevlucht waren.

Beklaagde Lassen persisteerde wederom bij zijn „Mijnheer, mag ik“ verklaring, en overigens bleven alle drie beklagden er

bij, dat luitenant W. niet gelast, doch slechts gevraagd had.

De verklaring van den chauffeur wees uit, dat het optreden van den luitenant beslist was geweest. Twijfel omtrent het officierschap moest volgens getuige bij de beklagden onmogelijk zijn geweest. De luitenant had kalm gesproken: In welk garnizoen hooren jullie thuis? Geef je naam en stamboeknummers maar eens op“.

Van de „Mijnheer“ tirade had deze getuige niets gehoord.

Het requisitoir. De auditeur-militair meende, dat het vragen van inlichtingen door een meerdere een bevel inhoudt.

Voor eene veroordeling van beklagden is echter noodig, dat beklagden zich bewust waren van het feit, met een meerdere te doen te hebben. Wel had luitenant W. zich als zoodanig bekend gemaakt, doch overigens waren er geen uiterlijke kenteekenen van zijn rang.

Het bevel betrof geene dienstverrichting, zoodat men hier niet de bijzondere verhouding had van meerdere tot mindere.

Den opzet tot dienstweigering niet bewezen achtend, vorterde Mr. Van Maanen voor alle drie beklagden vrijspraak.

Aan bekl. Meulenberg was extra ten laste gelegd: het beschadigen van de auto door den steenworp en lichte mishandeling van den chauffeur. De eisch deswege luidde f 20 boete subs. 3 dagen, en f 5 subs. 1 dag militaire detentie.

Het pleidooi. De raadsman der drie beklagden, kapitein Stenger, zich ten aanzien der dienst weigering bij den auditeur aansluitend, hield een uitvoerig pleidooi, o.m. opmerkend, dat aan de verklaring van luitenant W.zi. weinig waarde moet worden gehecht, en dat een bevel niet alleen naar den vorm en den inhoud, doch ook naar den toon en bevel moet zijn.

Dan wees pl. er nog op, dat volgens de ongevraagd verkregen inlichtingen van den kapitein-commandant van beklagden, deze alle drie flinke kerels zijn. Bekl. Meulenberg noemde de kapitein, naar pl. voorlas, zelfs een prachterkel, en hij zou hen geen van drieën bij de afdeling willen missen.

Bekl. M. had zijn kapitein gevraagd, een goed woordje te willen doen. Als hij veroordeeld werd, had hij tot den kapitein gezegd, zou het dan niet mogelijk zijn, dat hij geen gevangenisstraf kreeg, maar bij wijze van straf b.v. een jaar naar een eenzamen post werd gezonden? Want hij schaamde zich zoo voor zijn familie....

Overigens concludeerde pl. ten aanzien van de beide andere punten van de tenlas telegging speciaal van den beklagde Meulenberg tot baldadigheid onder verzachtende omstandigheden en eene lichte mishandeling, welke geen naam mocht hebben.

Een rhinoceros geschoten

EEN SOLITAIR NEERGELEGD TEN BEHOEVE VAN HET ZOÖLOGISCH MUSEUM.

Reeds lang had de bevolking in de streek om Sindangkerta een der verafgelegen desa's ten Zuiden van Tasikmalaja, tegen het oerbosch, dat zich tot de Zuidkust uitstrekt, aangeleund, de aanwezigheid van een grooten rhinoceros gesignaleerd.

Het beest dook telkens op een andere plaats op en richtte op zijn zwertochten dikwijls groote schade aan in de bevolkingstuinen.

Volgens betrouwbare inlichtingen zou het een zg. „solitair“, een uit de kudde gestooten mannelijk exemplaar zijn.

Nu is de jacht op rhinocerosen, zoo vertelt het Bat. Nieuwsblad, verboden, behalve met uitdrukkelijke toestemming van het Bestuur, hetgeen echter de bevolking van zoo'n afgelegen desa niet weerhouden zou, om dezen lastigen bruut heimelijk naar te schieten. Bovendien is de waarde, die de Inlanders aan de hoorn van een rhinoceros hechten, zeer groot: men schrijft er namelijk mysterieuze geneeskraft aan toe, en die tientallen kilo's, die zoo'n uitsteeksel weegt, brengen, naar men ons verzekerde, bij liefhebbers een f 500 à f 600 op.

Nu schijnt zoo'n rhinoceros-solitair, (anders dan bij de homo sapiens) voor instandhouding van de soort geen waarde meer te hebben, redenen waarom het niet zoo veel moeite kostte om toestemming tot het doden van het dier te krijgen. Deze werd in dit geval te gemakkelijker verkregen omdat het Zoölogisch Museum te Buitenzorg het bezit van een mannelijk exem-

plaar,—opgezet dan natuurlijk—op hoogen prijs stelde.

Aan den taxidermist van het Museum, den heer Franck werd na opgedragen om den rhinoceros, dood of levend, in dit geval liever dood dan levend, voor het Museum te bemachtigen.

Deze opdracht was niet iets voor den heer Franck, die als een uitstekend jager bekend staat.

Het duurde echter eenige dagen, voordat de woeste zwerveling gelocaliseerd was, maar het lukte het gezelschap, dat op dien dag uit den A.R. van Tasikmalaja, den Houtvester en den Heer Franck bestond, toch vrij spoedig het beest op het spoor te komen.

Vermoeied was die tocht zeker, want het ging daar te midden van een haast ontoegankelijk oerbosch met verraderlijke rawah's.

Op den middag kreeg men bij een kleine modderpoel den kolossus in het vizier en voorzichtig naderbij geslopen, kon de heer Franck op een 20 meter afstand het beest met een kogel achter het schouderblad doodlijk treffen. Zwaar gewond chargeerde de rhinoceros en verdween vervolgens in het oerbosch.

Men trachtte nog hem te achtervolgen maar de invallende duisternis maakte het zoeken vrijwel onmogelijk.

Pas den volgenden morgen ontdekte men het beest dood, vlak bij den poel, waar hij het doodlijke schot g'kregen had.

Het was een kanjer van 4 meter lang met een hoorn van 21 cm., een pracht-exemplaar van den rhinoceros sondaicus, maar eventjes 2000 kilo wgende.

Men heeft hem op de plaats zelve gestroopt en het karkas natuurlijk zooveel mogelijk van het vleesch ontdaan. Dit is nog denzelfden dag met een vrachtauto naar Buitenzorg vervoerd, waar het wordt opgezet.

Het zal echter nog een tijdje duren voor het publiek hem in een vitrine naast het opgezette vrouwtje, dat daar reeds staat, zal kunnen bewonderen.

OFFICIEEL.

DEPARTEMENT VAN: Oorlog.

Infanterie. Verleend ing. 1 Juli 31 acht m. verlof naar Europa a.d. Kap. J.C.M. Chabot in garnizoen te Buitenzorg.

Overgeplaatst v.h. Garn zoensbat. der Z. en O. afd. v. Borneo, det. te Tarakan, naar het 19de Bat. te Malang de kap. N.J.M.A. Huijsmans, v. h. 2de Marechaussee Bat. korpsredechte te Bondowoso n.h. 3de Bat. te Perwerdjo de kap. J. Eeftink, v.h. 19de Bat. te Malang naar het 3de Bat. aldaar de kap. A.M. Groenewegen.

Verkeer en Waterstaat.

S.S. en Tr. Geplaatst b.h. gecentraliseerd kar'toor v.d. Chef Expl. der Oosterlijnen en de Insp. beheerders te Soerabaja de benoemde hoofdopz. F. W. Nieraeth.

Overgeplaatst v.d. Expl. der Oosterlijnen (Madiocn) naar die in Atjeh (Langsa) de werktuig. E. Stavers.

Tijdelijk belast m.d.w.v.d. betr. v. treincontr. M. A. Swartjes, thans conducteur 1ste kl.; m.d. w.v.d. betr. v. 1ste klerk T.J. Doup, thans tijd. w. de klerk.

Ontsl. gen gerekend v. 25 Jan. 34 eervol M. F. Touset, geb. Mallien, gewezen tijd. w. 1ste commies (Registratuur).

GEDENK S.V.P.

bij het opruimen van Uwe afgedragen garderobe de vele wondpatienten onder de Melatschen van POELOE SI TJANANG en ZEND adres BELAWAN DELI. Uw afgedankte WITTE KLEEDEREN voor zaiflappen etc.

Dank U wel bij voorbaat 443

Don't be vague!

Ask for HAIG! WHISKY

CADEAUX:

2 CAPSULES

OF

3 CAPSULES

4 CAPSULES

IMPORTEURS: JACOBSON VAN DEN BERG & Co.

VROUWEN VAN INDIË...!

Wederom een enorme prijsverlaging

BLUE BAND THANS F1.05

PER 5 LB. — BLIK (binnenland iets hooger)

BLUE BAND thans het LAAGST in prijs - het HOOGST in kwaliteit

1395